

DZIECIAKI-CZYTAKI SCENARIUSZ ZAJĘĆ NA PODSTAWIE TEKSTU „FLORKA I BUZIAKI-CZYTAKI” ROKSANY JĘDRZEJEWSKIEJ - WRÓBEL

Roksana
Kociołek-Kaszyńska

Scenariusz pozwala przeprowadzić grupowe zajęcia (stacjonarnie lub on-line) w przedszkolach i szkołach (dla klas młodszych) oraz może służyć pomocą rodzicom - zawiera przykładowe pytania do rozmowy z dziećmi oraz propozycje działań długofalowych do podjęcia na podstawie tekstu bajki. Przygotowany scenariusz umożliwia wspólną z dziećmi refleksję nad korzyściami płynącymi z czytania, uświadamia, jak ważne jest rozwijanie wyobraźni.

Dodatkowo zawiera instrukcję jak stworzyć urządzenie do pomiaru zachwyty oraz schemat (który powstał w oparciu o wstęp do publikacji „Bliżej książki, bliżej siebie”) ułatwiający omówienie z dzieckiem każdej kolejnej przeczytanej książki. Znajdziecie w nim również wierszyki na rozpoczęcie i zakończenie lektury, dzięki którym czytanie staje się prawdziwym, codziennym, rodzinnym zwyczajem.

Potrzebne materiały:

rolka papieru toaletowego, brystol na plakat; dla każdego dziecka: kredki, pisaki, kartki, kolorowanka.

Wprowadzenie:

Prowadzący wita się z dziećmi, przedstawia im Florkę, bohaterkę bajki. Jeśli dzieci znają postać, mogą krótko opowiedzieć, jakie jej przygody już poznały.

Przebieg zajęć:

Prowadzący czyta tekst bajki „Florka i buziaki-czytaci” z dużym zaangażowaniem intonacyjnym. Tekst czytany jest w trzech fragmentach:

1. Czytamy tekst do fragmentu:

No to zaczynamy – westchnął.

Po przeczytaniu tego fragmentu przeprowadzamy krótką rozmowę:

- Wyjaśniamy słowo „biblioteka”, pytamy dzieci, kto już wypożycza książki z biblioteki. Dlaczego warto chodzić do biblioteki?
- Pytamy dzieci, czy domyślają się, dlaczego półki w bibliotece w Ryjewie były puste i co mogło się stać?
- Czy Florka długo musiała czekać, aby tata przeczytał jej Bzyka-Brzęka? Jak myślicie, ile to chwila,

a, a ile chwileczka? Warto odnieść wypowiedzi dzieci do konkretnych sytuacji – ile to jest, kiedy na coś czekamy i się nudzimy, a ile, kiedy dobrze się bawimy?

- Ile to 20 minut – czy dużo, czy mało, czy to zależy od tego, co wtedy robimy? Czy 20 minut na czytanie to dobry czas?
- A wy jak zachęćcie swoich rodziców do tego, aby wam poczytali? Jak ich o to poprosić? Prowadzący podpowiada dzieciom pomysł Florki, jak przekonać do czytania rodziców, którzy „wyglądają, jakby chcieli uciec” (tu dzieci mogą spróbować zrobić minę, jak taki rodzic może wyglądać), może zapytać, czy boją się książek dla dzieci? Prowadzący proponuje też dzieciom krótki wierszyk: „Poczytaj mi tato, poczytaj mi mamo Czytanie samemu to nie to samo”.
- Podsumowanie rozmowy z dziećmi przez prowadzącego.

2. Czytamy drugi fragment tekstu do:

A jak ty myślisz, babciu?

Po przeczytaniu tego fragmentu przeprowadzamy krótką rozmowę:

- **Co dobrego** wynikło ze wspólnego czytania taty i Florki?
- **Czy kiedyś mieliście sen**, który dotyczył przeczytanej książki? Czy śnili się wam bohaterowie czytanych lektur?
- **Wspólne wyjaśnienie słowa „wyobraźnia”**. Dlaczego ważne jest to, aby się rozwijała?

Prowadzący mówi do dzieci:

Przypomnijcie sobie, jak w pierwszym fragmencie bajki tata Florki mruczał pod nosem, że tyle ciekawych rzeczy mógłby zrobić zamiast czytać – pewnie były to dla niego ważne rzeczy, a może nawet były to obowiązki (jak rycie ryjوماتem po ogrodzie), ale przecież trzeba też znaleźć czas na rozwijanie wyobraźni, do czego świetnie nadaje się czytanie. To dzięki wyobraźni możemy wymyślać różne zabawy, a pani pisarka dzięki swojej wyobraźni napisała i pisze dla was kolejne przygody Florki, dzięki wyobraźni możemy też przeprowadzać eksperymenty... No właśnie! Eksperymenty! Zapraszam was do eksperymentu!

Prowadzący proponuje, aby wszyscy razem sprawdzili, jak szybko rozwija się wyobraźnia - rozwija rolę papieru, a wszyscy obserwują prędkość (w przypadku zajęć on-line można przygotować wcześniej krótki film z eksperymentem lub za zgodą rodziców każde dziecko przeprowadza eksperyment u siebie w domu). Jako uzupełnienie eksperymentu dodatkowo dzieci mogą ruchem palca naśladować prędkość błyskawicy.

Podsumowanie eksperymentu: „Každy z nas ma swoją wyobraźnię, a dzięki tym, którzy o nią dbają, na świecie jest tak wiele ciekawych pomysłów i nowych odkryć.”

3. Czytamy tekst do końca.

Po przeczytaniu ostatniego fragmentu przeprowadzamy krótką rozmowę:

- **Czy wy lubicie wracać do** przeczytanych już **książek?** Jakie to są książki?
- **Czy znacie** Muminki? A Kubusia Puchatka?
- **Co to są audiobooki?** Czy wiecie, że możecie ich słuchać podczas jazdy samochodem, pociągiem, autobusem? Czy wiedzieliście, że można je wypożyczyć w bibliotece? Zachęcamy dzieci do skorzystania z tej właśnie formy rozwoju wyobraźni.
- **Przypomnienie historii z Eulalią** i zapytanie dzieci, czy też poznały kiedyś bohaterów, którzy mieli takie problemy jak one lub czy podobny problem z książki pojawił się w przedszkolu/szkole.

Podsumowanie zajęć:

Przypomnienie dzieciom fragmentu tekstu, w którym tata przed piknikiem wypożyczył książkę „Dlaczego warto czytać”. Zapytanie: jak myślicie, co było napisane w tej książce? Wspólna dyskusja na podstawie tekstu o korzyściach płynących z czytania książek oraz tworzenie plakatu przypominającego, dlaczego warto czytać, i zawieszenie go w sali/domu:

- z dziećmi, które umieją już czytać, można **spisać wszystkie pomysły i przygotować plakat** o takim właśnie tytule, dzieci mogą przygotować do niego tematyczne rysunki;
- **dzieci młodsze mogą narysować**, jak wyobrażają sobie swoje połączone komórki nerwowe, a prowadzący tworzy z ich rysunków kolaż.

Na zakończenie każde dziecko otrzymuje do domu kolorowankę z Florką z poleceniem od prowadzącego: „Pokoloruj tak, jak podpowiada Ci wyobraźnia, i opowiedz rodzicom o poznanej dziś historii Florki”.

kolorowanka
do pobrania

Wspólne akcje czytelnicze placówki i rodziców:

Wspólna akcja czytelnicza przedszkola/szkoły i rodziców – wystawa fotografii „Bliżej książki, bliżej siebie”. Dzieci fotografują się wraz z rodzicami w ulubionym domowym kąciku czytelniczym podczas wspólnego czytania. Dodatkowo w ramach promocji czytelnictwa rodzice mogą upowszechniać swoje zdjęcia w mediach społecznościowych.

Wspólna akcja czytelnicza przedszkola/szkoły i rodziców oraz babć i dziadków – wspólna lista ulubionych książek dorosłych oraz dzieci pt. „Bohaterowie książek nigdy się nie starzeją i zawsze na nas czekają” – za-inspirujmy się wzajemnie! Listę w ciekawej graficznej formie można opublikować w mediach społecznościowych.

Propozycje aktywności na kolejne dni po przeczytaniu tekstu:

- Przygotowanie **krótkiego przedstawienia** na podstawie fragmentu opisującego piknik czytelniczy (w przypadku czytania rodzinnego można podzielić się na role i naśladować kolejnych mieszkańców Ryjewa).
- **Pokaz mody pt. Moda na czytanie** – dzieci prezentują na sobie przygotowany samodzielnie projekt okładki ulubionej książki. Projekty wykonują na dużych papierowych torbach, które potem odpowiednio wycięte zakładają jak koszulki. Chętni mogą przygotować kilka okładek – im więcej projektów, tym dłuższy pokaz. Podczas pokazu przedstawiane są dzieci i tytuły ich projektów. Potrzebne materiały: duże papierowe torby, kredki, pisaki, materiały dekoracyjne.
- **Zaprojektowanie przez dzieci własnej okładki** do tekstu bądź ilustracji do wybranego fragmentu książki. **Potrzebne materiały:** kartki papieru, kredki, pisaki.
- **Wspólne wymyślanie nowych przygód Florki.**

- **Opowiadanie przez dzieci historii na podstawie wyłącznie ilustracji** (najlepiej przygotować do tego książkę obrazkową).
- W miarę możliwości **zorganizowanie grupowej wizyty w bibliotece** oraz - już indywidualnie – rodzinnej.
- **Przeczytanie z dziećmi kolejnej książki** - przygód Bzyka Brzęka.
- **Zaprojektowanie własnych zakładek** do książki. Potrzebne materiały: kartoniki w kształcie zakładki, kredki, pisaki.

Urządzenie do pomiaru zachwytu

- instrukcja:

Przypomnienie fragmentu tekstu o tym, że książki taty Florki były nudne. Krótka rozmowa o tym, że każdemu podoba się co innego. Wspólne skonstruowanie „urządzenia do pomiaru zachwytu” pozwoli zorientować się między innymi, na ile tekst był odpowiednio dobrany dla dziecka, co mu się podoba. Proponowana skala: 1-10, można wykorzystać i przerobić dostępne gotowe miarki (np. do pomiaru wzrostu dzieci) lub zaprojektować i zrobić samemu. Cały projekt oddajemy Waszej wyobraźni!

Gdy urządzenie jest gotowe, dziecko po przeczytaniu, ale również i dorośli mogą zaznaczyć, jak bardzo zachwyciła ich książka. Każdy musi uzasadnić swój wybór. Urządzenie należy wykorzystywać po każdym czytaniu książki. Przy okazji ustalania swojego poziomu zachwytu warto – w nawiązaniu do wstępu Doroty Bełtkiewicz – porozmawiać:

1. Czego się dziś dowiedziałeś/eś z książki, coś nowego, a może coś zaskakującego? (Pamiętaj, aby nie pomniejszać przemyśleń, odczuć i pytań dzieci).
2. Dorosły może opowiedzieć o własnych doświadczeniach w nawiązaniu do przeczytanego tekstu.
3. Porozmawiaj o emocjach bohaterów książki oraz emocjach dziecka podczas lektury – to może być interesująca rozmowa!

4. Nieznane dziecku słowa w książce wyjaśniaj od razu, a po przeczytaniu przypomnijcie sobie, jakie nowe słowa udało się poznać dzięki książce i jeszcze raz powtórzcie ich znaczenie.
5. W zależności od czytanego tekstu wspólnie zastanówcie się, czy dowiedziałaś/eś się czegoś o swoim kraju lub innych krajach. Na podstawie tekstu sprawdźcie, czy w innych krajach też jest tak, jak w kraju opisanym w książce.

Rymowanki:

Czytanie rozpocznij od wierszyka, który może stać się stałym elementem wprowadzającym do lektury każdej książki:

*Siadamy właśnie do wspólnego czytania,
startujemy i ładujemy supermoc rozwijania!
Odkładamy wszystkie sprawy i telefony na bok,
i robimy do książki z wyobraźnią skok!*

Czytanie każdej książki możesz kończyć wierszykiem, który może stać się stałym elementem zakończenia lektury:

*Dziś już książkę zamykamy,
ale jutro do czytania wracamy!
Będą na nas czekać nowe połączenia komórkowe,
nie te telefoniczne, ale mózgowo!
Buziaki-czytaki!*

scenariusz do
pobrania

